

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا برکناری نخست‌وزیر عراق، مشکل عراق را حل می‌کند؟

(ترجمه)

خبر

دو پشتیبان اصلی نخست‌وزیر "عادل عبدالمهدی" موافقت کردند که وی را در پی تشدید اعتراضات علیه دولت در بغداد و بخش اعظم جنوب کشور عزل کنند.

مقتدا الصدر که رئیس بزرگ‌ترین جناح سیاسی در مجلس است، از عبدالمهدی درخواست نموده تا خواستار انتخابات زودهنگام شود. وقتی که نخست‌وزیر از خواسته او امتناع ورزید؛ مقتدا الصدر از رقیب اصلی سیاسی خود، هادی العامیری که دومین حزب بزرگ در پارلمان را در دست دارد، خواست تا نخست‌وزیر را برکنار کند و هادی العامیری که دومین حزب بزرگ پارلمان را تحت کنترل دارد، در بیانیه‌ای که اواخر روز سه‌شنبه صادر شد، تماس صدر را تأیید کرد. (منبع: رویترز 30/10/2019)

تبصره

در جریان موج دوم بهار عربی، مردم عرب خشم خود را از حاکمیت‌های استبدادی ابراز می‌کنند، موج دوم بهار عربی در الجزایر، سودان، عراق و لبنان آغاز شد؛ به خصوص در عراق؛ چون برخورد شدید نیروهای امنیتی با معترضین که هرروز ده‌ها تظاهرکننده را کشتند و هزاران تن دیگر را زخمی کردند، واضح و روشن است.

پایتخت و جنوب این کشور مرکز فرقه‌گرایی شده است که از این حالت نفع می‌برند و برای مردم جزء فقر و بیکاری چیز دیگری در پی نداشته است. بزرگ‌ترین افراد فاسد در زیر پرچم فرقه‌گرایی پنهان شده و ثروت کشور را به غارت می‌برند تا جایی که به مردم چیزی نگذاشتند و در پی آن مردم علیه کل نظام سیاسی و حزبی قیام کردند. اما مردم هنوز به دو چیز نیاز دارند تا اعتراضات خود را در عراق به هدف برسانند و این دو چیز عبارت‌اند از:

یکم) پیشنهاداتی مبنی بر تغییر چهره‌های حاکمیت دیکتاتوری فاسد و با چهره‌های جدید نمی‌تواند مشکلات مردم را برطرف کند. همه قوانین سکولاری فاسد است و باید از پایه و اساس برداشته شود. مشکل اساسی در عراق و دیگر سرزمین‌های امت اسلامی، حکومت‌های فاسد سرمایه‌داری است.

از آنجا که مردم عراق عمدتاً مسلمان هستند، فقط نظام واقعی اسلام می‌تواند جایگزین یک نظام سکولار سرمایه‌داری و استبدادی شود. اگر تظاهرکنندگان خواستار اسلام نباشند و عراق را به یک خلافت واقعی اسلامی تبدیل نکنند؛ این اعتراضات هیچ تغییری به بار نخواهد آورد.

علی‌رغم آلودگی شدید اذهان پیرامون ایده‌ی خلافت در پی اتفاقاتی که در موصل اتفاق افتاده بود، مردم عراق از واقعیت خلافت عباسی می‌دانند که چه چیز مفید و چه غیر مفید می‌باشد و با وجود مشکلات موجود پیرامون این امر، به ویژه در عراق، تغییر بدون نظام اسلام ممکن نمی‌باشد؛ در غیر آن این مظاهرات در دایره‌ی متفرق برگزار می‌شود و بدون نتیجه؛ مگر این که نظر خود را در رابطه به نظام اسلام و دولت واقعی اسلامی تغییر دهند.

دوم) دولت‌هایی که از زمان اشغال پی‌درپی در عراق حاکم شدند، همه دست‌نشانده‌های آمریکا هستند و از غرب و آمریکا متابعت می‌کنند. بنابراین، ساختن دولت جدید از طریق جناح‌های پارلمانی و احزاب مفسد که از آمریکا و غرب پیروی می‌کنند، بحران را تشدید می‌بخشد و باید مردم عراق به تمام نیرو از کسانی که علیه کتله سیاسی فاسد حاکم و نظام ستمگر برخاسته‌اند، پشتیبانی کنند. مردم عراق به جستجوی مخلصینی باشند که دست‌ان‌شان به فساد آلوده نباشند و اذهان و افکارشان خارج از فساد باشند و این مخلصین در عراق موجود می‌باشند. نکته اساسی در تغییر دولت در اختیار اهل قوت و افسران ارجمند ارتش و رهبران قبایل است که دست‌شان به حاکمیت جبری و فساد آلوده نیست و آن‌ها هستند که با گرفتن قدرت از دست طبقه حاکم فعلی، تغییر را ایجاد می‌کنند.

در غیر این دو صورت، این خیزش‌ها می‌تواند عادل‌المهدی را برکنار سازد تا عادل‌المهدی تازه‌ای به قدرت برسد. از زمان اشغال عراق چهره‌های بسیاری به قدرت رسید؛ دولت نوری المالکی، دولت العبادی و دیگران و همه آن‌ها از آدرس پارلمان حاکم شدند و ماهیت نظام هم از همین آدرس می‌باشد. تغییر نظام از پارلمانی به ریاست جمهوری باعث تغییر دولت نمی‌شود، زیرا همه نظام ناتوان است و شخصیت‌ها و احزاب پشت این نظام همه یک عامل شکست خورده هستند. تأسیس دولت بر پایه عقیده اسلامی در عراق در شرایطی است که مردم عراق خواستار تغییر حقیقی، خردمندانه و موفق همراه با رضایت الله سبحانه و تعالی باشند و به دور از استعمارگران کافر که هرگز هیچ خیری را برای اسلام و مسلمانان نمی‌خواهند.

مترجم: پارسا امیدی